

ROMÂNIA
 CURTEA DE APEL PLOIEȘTI
 SECȚIA COMERCIALĂ ȘI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr.

DECIZIA NR.

Ședința publică din data de 10 aprilie 2006

Președinte - Afrodita Giurgiu

Judecători - Elena Tănăsică

- Teodor Nițu

Grefier - Georgiana Roxana Crețu

20

Pe rol fiind soluționarea recursului declarat de intimata A.N.A.F. București, cu sediul în București, str. Apolodor, nr.17, sector 5, prin D.G.F.P. , cu sediul în Târgoviște, str. Calea Domnească, nr.166, jud. Dâmbovița împotriva sentinței din data de pronunțată de Tribunalul Dâmbovița în contradictoriu cu contestatoarea cu sediul în comuna jud. și intimata A.F.P. , cu sediul în Titu, str. Gării, nr. 79, jud. Dâmbovița.

Recursul este scutit de plata taxei judiciare de timbru.

La apelul nominal făcut în ședință publică, au răspuns recurenta-intimată A.N.A.F. București – D.G.F.P. Dâmbovița și intimata A.F.P. , prin consilier juridic Samoilă Ana Maria și intimata-contestatoare prin administrator asistat de avocat Sache Neculaescu .

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, învederându-se instanței că recursul se află la primul termen de judecată, este declarat și motivat în termen legal, iar prin serviciul registratură intimata-contestatoare a depus întâmpinare, după care,

Curtea, luând act că nu se formulează alte cereri, constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul asupra recursului.

Recurenta-intimată A.N.A.F. București – D.G.F.P. Dâmbovița, prin consilier juridic Samoilă Ana Maria solicită admiterea recursului, desființarea sentinței recurate, iar pe fond menținerea deciziei Direcției Generale a Finanțelor Publice ca fiind legală și temeinică.

Instanța de fond a anulat decizia contestată, reținând în integralitate susținerile contestatoarei, potrivit cărora aceasta nu ar fi fost obligată să inventarieze bunurile deținute.

Această susținere a contestatoarei nu este prevăzută în nici un text legal, nici în Ordinul nr. 1753/2004 și nici în Legea nr.82/1991 a contabilității.

Instanța a reținut doar selectiv concluziile expertului desemnat în cauză, care la punctul 4 a arătat că nu se poate pronunța asupra notei de inventariere.

La punctul 3, expertul a arătat că societatea contestatoare are de plătit suma de ROL; iar instanța nu a ținut cont de acest fapt, exonerând-o pe contestatoare de la plata acestei sume.

Intimata-contestatoare reprezentată de avocat Sache Neculaescu, arată că motivele de recurs sunt

neîntemeiate. La data emiterii deciziei contestate, Ordinul nr. 1753 nu era încă în vigoare, astfel că asociațiile familiale nu sunt expres nominalizate ca fiind obligate să întocmească un inventar al bunurilor deținute.

Procedura controlului nu a fost corect îndeplinită. Procesul-verbal din data de _____ nu a fost adus la cunoștința societății și nici nu s-a consemnat în cuprinsul său punctul de vedere al celui verificat.

Cu ocazia primei inspecții financiare, s-a consemnat că discuția dintre părți a avut loc într-o manieră neacceptată. Acest proces-verbal a fost anulat și s-a emis un altul, antedat _____, nici acesta nu a fost adus la cunoștința asociației.

Cu ocazia controlului, nu s-a pus nici un moment problema existenței unui registru de încasări și plăți care să corespundă inventarului.

Acest registru este un document oficial există și confirmă veridicitatea listei de inventariere. În acest caz, recurenta este cea care are obligația de a proba nelegalitatea listei de inventariere. Această listă corespunde realității.

Volumul vânzărilor a fost sub nivelul de 50 milioane lei, iar asociația nu avea obligația de a se înscrie ca plătitoare de T.V.A. Suma pretinsă de recurentă ar fi fost datorată doar dacă asociația ar fi fost înregistrată ca plătitoare de T.V.A.

Solicită respingerea recursului ca nefondat și menținerea sentinței recurate ca fiind legală și temeinică. Fără cheltuieli de judecată.

Având cuvântul în replică, consilier juridic Samoilă Ana Maria arată că primul proces-verbal a fost anulat ca urmare a necomunicării lui, s-a refăcut controlul și s-a emis un aviz de plată. Abia în susținerea contestației, asociația a prezentat documentul pe care își întemeiază susținerile.

Motivul pentru care organul fiscal a luat în considerare Registrul de încasări și plăți a fost tocmai inexistența unui inventar. Depune, totodată, copia adresei nr. _____ emisă de D.G.F.P. Dâmbovița, Biroul Soluționare Contestații.

Avocat Sache Neculaescu arată că procesul inițial nu a fost legal întocmit, și nici cel ulterior, întrucât nu s-a consemnat punctul de vedere al celui verificat.

CURTEA

Asupra recursului de fata constatã:

Tribunalul Dâmbovița - Sectia comerciala și de contencios administrativ, prin sentinta _____ a admis actiunea în contencios administrativ fiscal formulata de contestatoarea _____ comuna

în contradictoriu cu intimatii ANAF Bucuresti-DGFP Dâmbovița și Administratia Finantelor Publice

Ca atare, a dispus anularea deciziei nr. _____ din _____ și a deciziei de impunere nr. _____ din _____ emisă de DGFP Dâmbovița respectiv AFP

Pentru a se pronunța astfel, instanța de fond în baza actelor și lucrărilor dosarului, a reținut că prin somatia nr. 21 din 26 aprilie 2005, emisă de AFP ; contestatoarea a fost înștiințată că are de plătit suma de lei reprezentând TVA dobânzi și penalități aferente, sumă stabilită prin procesul verbal nr. din , împotriva căreia a formulat contestație, care i-a fost respinsă prin decizia nr. din

Inițial, procesul verbal de control fiscal a fost desființat, în schimb apare procesul verbal nr. din care nu a fost comunicat contestatoarei, motiv de desființare, aspect sesizat de instanța de fond.

Prin raportul de inspecție fiscală nr. din s-a stabilit în sarcina contestatoarei plata suplimentară a sumei de lei, reprezentând TVA, dobânzi și penalități aferente, întrucât aceasta nu a prezentat inventarul de la decembrie stocul de marfă fiind stabilit pe baza "registriului încasări și plăți", raport în baza căruia se emite decizia de impunere nr. din așa cum învederează instanța de fond.

Instanța de fond a avut în vedere expertiza financiar contabilă, efectuată în cauza și pe baza datelor din "registru încasări și plăți" nr. din eliberat de SFP Titu, parafat și numerotat de la fila 1 - 101, pentru anul 2000, rezultă că în anul 2000, a cumpărat mărfuri în valoare de , a avut în stoc la începutul anului marfă în valoare de lei și a vândut mărfuri în valoare de ramânând în stoc marfă în valoare de

În stare de fapt, instanța de fond a apreciat că valoarea veniturilor din operațiuni impozabil este sub lei, așa încât contestatoarea nu poate fi obligată la plata TVA și deci nu trebuia să se înscrie ca plătit de TVA începând cu data de 1 ianuarie 2001, apreciere eronată a inspecției fiscale.

Sustinerea întinatei, în sensul că inventarul pentru stocul de marfă de la , nu poate fi avut în vedere întrucât nu există certitudinea realității acestuia și a momentului încheierii lui, nu prezintă relevanță în cauză, în opinia instanței de fond, având în vedere prev. Ordinului nr. 1753/2004, al Ministrului Finanțelor privind inventarierea elementelor de activ și de pasiv, potrivit căruia asociațiile familiale nu au obligația de a face inventarierea anuală, prevedere care se regăsește și în legea contabilității nr. 82/1991.

Instanța de fond a reținut că stocul de marfă de la decembrie 2000, nu poate fi avut în vedere întrucât nu există certitudinea realității acestuia și a momentului încheierii lui, nu prezintă relevanță în cauză, în opinia instanței de fond, având în vedere prev. Ordinului nr. 1753/2004, al Ministrului Finanțelor privind inventarierea elementelor de activ și de pasiv, potrivit căruia asociațiile familiale nu au obligația de a face inventarierea anuală, prevedere care se regăsește și în legea contabilității nr. 82/1991.

Impotriva acestei sentinte a declarat recurs intimata S.A.F. Bucuresti prin DGFP Dâmbovita, criticând-o, pentru nelegalitate și netemeinicie.

S-a învedereat instanței, că nici în Ordinul nr. 1753/2004 și nici în Legea nr. 82/1991 a contabilitatii nu există o asemenea prevedere, invocata de către reclamantă în susținerile sale și însușite de instanțe.

Reclamanta sustine că asociatiile familiale nu au obligatia de a face inventarierea anuala, invocând în acest sens și Ordinul nr. 1753/2004 și ale Legii contabilitatii, fără a preciza articolul care stipulează acest fapt, cu atât mai mult cu cât la momentul "31.12.2000" Ordinul 1753/2004 nu exista.

Potrivit Legii contabilitatii nr. 82/1991 - invocata de către reclamantă: "(1) Persoanele prevăzute la art. 1 au obligatia să efectueze inventarierea generala a elementelor de activ și de pasiv detinute la începutul activității, cel puțin o dată pe an pe parcursul funcționării lor, (...)

2. Instanța de fond nu a reținut în totalitate concluziile expertizei efectuate în cauza, și anume:

expertul precizează că "nu se poate pronunța asupra veridicitatii" listei de inventariere întocmită pentru stocul de marfă la data de prezentată de către reclamanta, deci poartă semnătura administratorului acesteia, nu însă și data întocmirii sau dovada înregistrării acesteia (obiectivul nr. 4 al expertizei contabile);

instanța nu a reținut nici măcar concluziile experturii formulate la pct. 3 al raportului de expertiza - care a avut ca obiectiv stabilirea valorii TVA colectata, TVA deductibila și de încasat sau de plată pe perioada Răspunsul dat de către expert, pe care instanța de fond nu l-a avut în vedere, a fost că societatea reclamantă are taxa pe valoarea adăugată de plată, suma de RON.

Instanța a dispus anularea deciziei nr. și a deciziei de impunere nr., a exonerat practic pe reclamantă de la plata întregii sume de lei vechi stabilite prin decizia de impunere anulata, fără a o obliga (pe reclamantă) nici măcar la plata sume de lei vechi - sumă ce reprezintă TVA de plată stabilită de către expert în expertiza efectuată, pentru perioada 01.01.2001-31.05.2002 (obiectivul nr. 3 al raportului de expertiza)

Consider, având în vedere toate aceste aspecte, că inventarul pentru stocul de marfă la data de 31.12.2000, prezentat de reclamantă abia în susținerea contestatiei depusă și înregistrată

la Administrația Finanelor Publice
 nu poate fi avut în vedere, întrucât nu există certitudinea
 realității acestuia și la momentul încheierii lui. Dacă s-ar fi fost
 întocmit la sfârșitul perioadei în cauză, conform prevederilor
 legale în vigoare, ar fi fost cu certitudine prezentat organului
 de inspecție fiscală pe parcursul derulării controlului.

În concluzie, în mod corect, organul de control a luat în calcul
 stocul rămas din "Registrul de încasări și plăți", intrarea de marfă
 și vânzarea de marfă pentru fiecare an, în parte, rezultând același
 stoc, stabilind în sarcina reclamantei taxa pe valoarea adăugată
 suplimentară în sumă de

Pentru toate aceste considerente vă solicităm să ne admiteti
 recursul, așa cum a fost formulat, să desființați sentința atacată și
 să mențineți decizia nr. Dâmbovița - Biroul

solutionare contestată și decizia de impunere
 emisă de AFP ca legală.

Analizând sentința atacată, prin prisma motivelor de recurs,
 în raport cu legislația incidentă în cauză, precum și probele avute
 în vedere de instanța de fond, se constată că recursul este neîntemeiat
 pentru următoarele considerente:

Instanța de fond a făcut o interpretare justă a cauzei dedusă
 judecătii, în special fatade susținerea recurentei, că "inventarul
 stocului de marfă" de la data de 31 decembrie 2000 nu poate fi avut
 în vedere pentru că nu există certitudinea realității acestuia, în-
 trucât dacă s-ar fi întocmit la sfârșitul perioadei în cauză, conform
 prevederilor legale în vigoare ar fi fost cu certitudine prezentat
 organului de inspecție fiscală pe parcursul derulării controlului,
 nu este fundamentată juridic, dând naștere unei interpretări subiecti-
 ve.

Astfel, instanța de fond a reținut că un prim proces verbal
 de control a fost încheiat sub nr. din , care
 nu a fost comunicat intimății, ceea ce a determinat desființarea
 acestuia, nerespectând procedura prevăzută de OG nr. 70/1997.

Dacă s-ar fi respectat această procedură, intimata ar fi
 avut posibilitatea să ceară a se consemna că nu s-a avut în vedere
 inventarul și că verificarea fiscală s-a făcut prin confruntarea
 actelor cu "registru de încasări și plăți", unicul document
 de evidențiere a gestiunii în acest caz, impus de Ministerul de
 Finante.

Instanța de fond a avut în vedere concluziile raportului
 de expertiza contabilă, și faptul că expertul a arătat că "nu se
 poate pronunța asupra veridicității listei de inventariere" nu

înseamnă că nu ar fi real sau că ar fi prefăcut, afirmația
 expertului fiind explicabilă în condițiile în care inventarierea
 s-a făcut în anul 2000, iar expertiza a fost efectuată în
 anul 2005. Prin urmare, prezumția că dacă ar fi existat inventarul,
 el ar fi fost prezentat, el nu poate opera, deoarece intimatului
 nu i s-a dat posibilitatea legală să-l evidentieze, iar pe de
 altă parte, chiar dacă se exclude inventarul, actul de baza
 rămâne registrul de încasări și plăți în funcție de care se
 stabilește dacă volumul vânzărilor depășește limita ce impune
 plata TVA.

Intrucât sentința atacată, este legală și temeinică,
 în fața de care nu există nici un motiv de casare sau modificare,
 dintre cele prev. în art. 304 pct. 1-9 C.pr.civilă, urmează
 să se constate netemeinicia recursului, care va fi respins în
 baza art. 312 alin.1 C.pr.civilă.

Văzând că recursul este scutit de plata taxei de timbru,
 în cazul în care nu s-a plătit taxa de timbru...

PENTRU ACESTE MOTIVE

IN NUMELE LEGII

DECELE D-TE

Respinge ca nefondat, recursul formulat de intimata
 recurentă Direcția Generală a Finanțelor Publice Dâmbovită
 împotriva sentinței nr. din pronunțată de
 Tribunalul Dâmbovită - secția comercială și de contencios
 administrativ, în contradicție cu contestatoarea intimată
 comuna

și intimata Administrația Finanțelor Publice, Județul
 Dâmbovită.

Irevocabila.

Pronunțată în ședința publică azi 10 aprilie 2006.

PRESEDINTE, JUDECATORI,
 Afrodita Giurgiu Elena Tănăsică Teodor Nitu
 Grețier,
 red. TN/HV Georgiana Roxana Cretu
 2006/14.04.2006
 d.fd. Trib. Dâmbovită
 j.fd. Florea Gheciu